

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **O. I. A. A.**, proti žalované **Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6.1.2015 č. j. CPR-18399-2/ČJ-2014-930310-V217, ve věci **správního vyhoštění**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 17.10.2014 č. j. KRPT-229380-11/ČJ-2014-070022-CH-SV bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 měsíce. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena od okamžiku, kdy cizinka pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí s tím, že na uvedenou cizinku se nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 zákona č. 326/1999 Sb.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 6.1.2015 č. j. CPR-18399-2/ČJ-2014-930310-V217 bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17.10.2014 č. j. KRPT-229380-11/ČJ-2014-070022-CH-SV bylo potvrzeno.

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 6.1.2015 č. j. CPR-18399-2/ČJ-2014-930310-V217 a uvedla, že je na invalidním vozíku a v České republice podstupuje na vlastní náklady dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov Karviná. V tomto by i nadále ráda pokračovala. V případě jejího vycestování a přerušení léčení by mohlo dojít k zastavení postupného zlepšování jejího zdravotního stavu.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že v žalobě jsou obsaženy naprosto totožné argumentace, na které bylo plně reagováno v napadených rozhodnutích, konkrétně v rozhodnutí č. j. KRPT-229380-11/ČJ-2014-070022-CH-SV ze dne 17.10.2014 a dále i v rozhodnutí žalovaného ze dne 6.1.2015 č. j. CPR-18399-2/ČJ-2014-930310-V217, na jehož odůvodnění žalovaný odkázal.

Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, vydaného dne 17.10.2014 pod č. j. KRPT-229380-11/ČJ-2014-070022-CH-SV ve věci správního vyhoštění, potvrdil. V odůvodnění uvedl, že uvedeným rozhodnutím účastníku řízení bylo uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 1 měsíc. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy účastník řízení pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba k vycestování z území České republiky byla stanovena do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Odvolací správní orgán konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo postupováno v souladu se správním řádem, správní orgán I. stupně zjistil náležitě skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady. Rovněž tak byla účastníku řízení poskytnuta potřebná součinnost a účastník řízení měl možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy. Správní orgán I. stupně prokázal skutečnost, že účastnice řízení pobývala na území České republiky od 8.10.2014 do 17.10.2014 (kdy bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění) bez víza, ač k tomu nebyla oprávněna. Účastnice řízení nedisponuje žádným pobytovým statutem na území České republiky, a proto správní orgán I. stupně zcela v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., vydal účastnici řízení napadené rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť naplnila ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. a zároveň porušila i svou právní povinnost pobývat na území s platným vízem dle ust. § 103 odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb. Skutečnost, že účastnice řízení na území České republiky pobývala bez víza od 8.10.2014 do 17.10.2014 byla nashromážděným spisovým materiálem, který byl podkladem pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, prokazatelně doložena a odůvodněna. K odvolací námitce žalobkyně, že je v České republice z důvodu své léčby a její zdravotní stav jí neumožňuje vycestování zpět do domovského státu, odvolací správní orgán odkázal na ust. § 17 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. a přílohu č. 1

Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15.3.2001 a konstatoval, že žalobkyně do České republiky přicestovala a pobývala na schengenském vízum vydané Řeckem. Podle článku 5 odst. 1 Vízového kodexu je pro posouzení žádosti o jednotné vízum a pro vydání rozhodnutí příslušný členský stát, jehož území představuje jediný cíl návštěvy nebo návštěv, pokud návštěva zahrnuje více než jeden cíl, členský stát, jehož území tvoří hlavní cíl návštěvy nebo návštěv, pokud jde o délku nebo účel pobytu nebo pokud nelze určit hlavní cíl, členský stát, jehož vnější hranice zamýšlí žadatel překročit. Žalobkyně jako účel a cíl cesty v protokolu o vyjádření účastníka správního řízení uvedla, že do České republiky přicestovala z důvodu své léčby v Lázních Darkov. Jestliže žádala v Řecku o vydání schengenského víza č. 0026664689, počet vstupů 02, platného od 22.6.2014 do 7.10.2014 s povolenou délkou pobytu 30 dnů, jelikož se chtěla na území České republiky léčit, pak si měla nejprve zjistit délku léčení a místo, kde se bude léčit a podle toho požádat příslušný zastupitelský úřad o vydání krátkodobého víza nebo požádat o udělení dlouhodobého víza. Žalovaný uvedl, že je pouze vinou účastnice řízení, že si nepožádala o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu jejího léčení. Vlastní léčení nelze uvádět jako liberaci pro neoprávněný pobyt. Žalovaný dále argumentoval, že z vyjádření účastnice řízení vyplývá, že nebyly současně splněny podmínky udělení víza, které jsou stanoveny mj. v článku 5 Vízového kodexu a současně byly naplněny podmínky pro prohlášení víza za neplatné podle článku 34 odst. 1 Vízového kodexu. Poukazoval na to, že účastnice řízení přicestovala na území České republiky na krátkodobé vízum udělené Řeckem s tím, že bude pobývat na území České republiky a nežádala o udělení krátkodobého víza za účelem pobytu na území České republiky, ale na území Řecka. Současně si měla účastnice řízení zjistit dobu, po kterou bude nucena zůstat na území České republiky a poté si požádat o vízum na příslušném zastupitelském úřadě toho státu, kam hodlá cestovat a pobývat. Tím, že si požádala na zastupitelském úřadě Řecka a přicestovala na území České republiky a překročila dobu pobytu, dochází k obcházení a porušení zákona č. 326/1999 Sb. a současně i k obcházení platného právního předpisu, kterým se řídí členské státy Evropské unie, a to Vízového kodexu. K námitce žalobkyně, že z území České republiky nemůže vycestovat, protože jí to neumožňuje její zdravotní stav, odvolací orgán konstatoval, že nikterak nezpochybňuje zdravotní stav účastnice řízení, který je doložen i lékařskou zprávou, avšak na straně druhé, je třeba vzít v potaz skutečnost, že účastnice řízení už se zdravotními potížemi do České republiky přicestovala a následnou léčbou se musel její zdravotní stav zlepšit, či zůstat stejný, avšak nemohl se zhoršit. Z tohoto důvodu nelze úspěšně namítat, že zdravotní stav účastnice řízení jí neumožňuje vycestovat z území České republiky. V postupu správního orgánu I. stupně, který zkoumal v souladu s § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. přiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života účastnice řízení, neshledal odvolací orgán pochybení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu žalovaného soud zjistil, že dne 17.10.2014 bylo oznámeno zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., včetně

poučení. Téhož dne byl sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení. Správní orgán vyšel ze zjištění, že dne 17.10.2014 ve 9.00 hodin bylo při pobytové kontrole v Lázních Darkov v Karviné policisty odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort zjištěno, že státní příslušnice Libye O. I. A. A.předložila platný cestovní pas Libye a vízum č. 0026664689 vydané Zastupitelským úřadem Řecka v Libyi s platností od 22.6.2014 do 7.10.2014 na 30 dnů. Dále bylo zjištěno, že na území členských států Evropské unie přicestovala letecky 22.9.2014 přes letiště v Athénách. Dále bylo zjištěno, že 26.9.2014 započala léčení v Lázních Darkov v Karviné, kde se léčí doposud. Toto doložila potvrzením o léčbě a lékařskou zprávou. Kontrolou cestovního dokladu bylo zjištěno, že cizinka v současné době nedisponuje platným vízem ani povolením k pobytu, neboť platnost povoleného pobytu skončila 7.10.2014. Správní orgán konstatoval, že cizinka si další pobyt na území členských států evropské unie žádným způsobem nelegalizovala a pobývá tak od 8.10.2014 na území členských států Evropské unie bez platného víza nebo povolení k pobytu neoprávněně, čehož si je vědoma. S cizinkou bylo za přítomnosti tlumočnicka zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Správním orgánem I. stupně bylo dále vyžádáno závazné stanovisko k možnosti vycestování cizinky a toto bylo vystaveno pod č. ZS 24547.

Dne 17.10.2014 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a rozhodnutí o povinnosti nahradit náklady správního řízení. Dále bylo zjištěno, že dne 17.10.2014 bylo podáno odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17.10.2014 č. j. KRPT-229380-11/ČJ-2014-070022-CH-SV, v němž je uvedeno, že s rozhodnutím o správním vyhoštění nesouhlasí, v současné době podstupuje léčení v Lázních Darkov v Karviné a její zdravotní stav jí nedovoluje vycestování zpět do domovského státu, jelikož vyžaduje dlouhodobou rehabilitaci. Toto doložila lékařskou zprávou a potvrzením o léčení v Lázních Darkov. Namítala, že správní orgán nepřihlédl k závažnosti situace a jejímu zdravotnímu stavu, jak je popsán v lékařské zprávě.

Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci

bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během 10-ti denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobkyně bylo proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takovéto nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Krajský soud konstatuje, že správní orgán náležitě zjistil skutečný stav věci a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady. Správní orgán učinil správný závěr, podle něhož v konkrétním případě došlo k naplnění podmínek pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Bylo jednoznačně prokázáno, že žalobkyně pobývala na území České republiky neoprávněně bez víza od 8.10.2014 do 17.10.2014, kdy bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území členského státu Evropské unie. Z ust. § 103 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb. vyplývá, že cizinec je povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak. Ke zjištění správního orgánu, že na území České republiky žalobkyně od 8.10.2014 pobývala bez platného víza nebo bez povolení k pobytu neoprávněně, žalobkyně ani ničeho nenamítala. Při svém rozhodování správní orgán vycházel rovněž v souladu s § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců – zákona č. 326/1999 Sb. – ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra České republiky č. ZS 24547, z něhož vyplývá, že vycestování žalobkyně do domovského státu je možné. Správní orgán se zabýval posouzením věci i z pohledu § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., podle něhož rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. K námitce žalobkyně, že z území České republiky nemůže vycestovat, protože jí to neumožňuje její zdravotní stav, žalovaný učinil závěr, že nikterak nezpochybňuje zdravotní stav žalobkyně, který je doložen i lékařskou zprávou, avšak na straně druhé, je třeba vzít v potaz skutečnost, že účastnice řízení už se zdravotními potížemi do České republiky přicestovala a následnou léčbou se musel její zdravotní stav zlepšit, či zůstat stejný, avšak nikoliv se zhoršit. Žalovaný tak dovodil, že žalobkyně nemůže úspěšně namítat, že její zdravotní stav jí neumožňuje vycestovat z území České republiky.

Uvedená námitka ohledně zdravotního stavu žalobkyně s tím, že v případě vycestování a přerušení léčení by mohlo dojít k zastavení postupného zlepšování jejího zdravotního stavu, která je stěžejní námitkou žaloby žalobkyně, soud neshledává důvodnou. Žalobkyně přicestovala na území České republiky na krátkodobé vízum udělené Řeckem s tím, že bude pobývat na území České republiky. Žádala-li v Řecku o vydání schengenského turistického víza č. 0026664689, počet vstupů 02, měla si nejprve zjistit délku léčení a místo, kde se bude léčit a podle toho požádat příslušný

zastupitelský úřad o vydání krátkodobého víza nebo požádat o udělení dlouhodobého víza. Žalobkyně ovšem nežádala o udělení krátkodobého víza za účelem pobytu na území České republiky. Lze přisvědčit názoru žalovaného, že je pouze vinou žalobkyně, že si nepožádala o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu jejího léčení. Nelze akceptovat námitku žalobkyně, že v případě jejího vycestování a přerušení léčení, by mohlo dojít k zastavení postupného zlepšování jejího zdravotního stavu. Jak výše uvedeno, bylo na žalobkyni, aby si požádala o udělení krátkodobého víza za účelem pobytu na území České republiky a o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu jejího léčení. Nelze dospět k závěru, že by zde byly takové okolnosti, které by v případě vyhoštění žalobkyně znamenaly nepřiměřený zásah do jejího soukromého života.

Soud konstatuje, že žalovaný řádně hodnotil kritéria stanovená pro vyhoštění a soud se s jeho postupem ztotožňuje. Nesnáze žalobkyně způsobené uloženým vyhoštěním, které jsou důsledkem jejího neadekvátního postupu, nelze přičítat žalovanému. Doba, po kterou žalobkyni nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla v souladu s ust. § 118 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena v délce jednoho měsíce s počátkem doby od okamžiku, kdy cizinka pozbývá oprávnění k pobytu na území České republiky. Tato povinnost byla správním orgánem uložena v souladu s ust. § 118 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. Také doba k vycestování z území České republiky stanovena správním orgánem do 30-ti dnů od nabytí právní moci rozhodnutí odpovídá dikci ust. § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.

Soud uzavírá, že žalobní tvrzení o pochybení správního orgánu I. stupně či žalovaného nebylo shledáno důvodným, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě 17.2.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně